

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 96  
април 2007

---

## ***Copland v. the United Kingdom - 62617/00***

Judgment 3.4.2007 [Section IV]

### **Член 8**

#### **Член 8-1**

#### **Почитување на преписката**

#### **Почитување на приватниот живот**

Следење на користењето на телефон, е-пошта и Интернет од страна на државен службеник без статутарна основа: *повреда*

**Факти:** Апликантката била вработена во колеџ за дополнителна наобразба, тело основано со закон раководено од Државата, како личен асистент на директорот. Од крајот на 1995 натаму од неа се бараше тесно да соработува со заменик-директорот. Нејзиното користење на телефон, е-пошта и интернет беше предмет на следење, по барање на заменик-директорот. Според Владата, ова било со цел да се утврди дали апликантката прекумерно ги користела условите на колеџот за лични потреби. Следењето на тоа како таа го користела телефонот се состоело од анализа на телефонските сметки на колеџот, при што се покажувале повиканите телефонски броеви, датумите и времето на повиците и нивната должина и цена на чинење; следењето на тоа како таа го користела интернет било во облик на анализирање на посетените веб-сајтови и времињата, датумите и траењето на посетите; а следењето на нејзините е-поштенски пораки било во форма на анализа на адресите на е-пошта и датумите и времињата во кои биле пратени е-пораките. Колеџот во одноското време немал политика за следење. Ниту пак постоело некое општо право на приватност во англиското право, иако подоцна било воведено законодавство што пропишувало регулирање на пресретнувањето на комуникациите и околностите во кои работодавачите може да ги снимаат или следат комуникациите на вработените без нивна согласност.

**Право:** Колеџот беше јавно тело за чии акти, во смисла на Конвенцијата, беше одговорна Владата. Оттука, прашањето се однесува на негативната обврска на Владата да не се меша во приватниот живот и кореспонденцијата на апликантката.

*Опфат на приватниот живот – Телефонските повици од службените простории се prima facie опфатени со концептите „приватен живот“ и „коренсподенција“. Логично следи дека и е-поштенските пораки испратени од работа треба да се слично заштитетни, како што треба да се и информациите добиени од следењето на личното користење интернет. На апликантката не и' било дадено никакво предупредување дека нејзините повици ќе бидат можен предмет на следење, па оттука, таа имала разумни очекувања во однос на приватноста на повиците направени од нејзиниот службен телефон. Истите очекувања треба да важат и за нејзиното користење на е-пошта и интернет.*

*Попречување – Самиот факт што колеџот можеби легитимно ги добил податоците, во форма на телефонски сметки, не е пречка да се утврди попречување. Не е релевантно ниту тоа што тие не биле обелоденети на трети лица, ниту користени против апликантката во дисциплинска или друга постапка. Прибирањето и чувањето лични информации поврзани со тоа како апликантката ги користела телефонот, е-поштата и интернет, без нејзино знаење, оттука претставувало попречување на нејзиното право на почитување на нејзиниот приватен живот и коренсподенција.*

*„Согласно закон“ – Со цел да се исполни барањето за предвидливост, законот требало да биде доволно јасен во своите услови, за да им даде на поединците доволна индикација во врска со околностите во кои и условите под кои властите имаат овластување да се послужат со односните мерки. Поднесокот на Владата дека колеџот има моќ, согласно своите статутарни овластувања, да стори „се' што е неопходно или експедитивно“ со цел да понуди високо и натамошно образование е неуверлива. Понатаму, не беше посочено дека во односното време постоеле некакви одредби, било во општото домашно право, или во актите согласно кои се управувал колеџот, со коишто се регулирале околностите во кои работодавачите можеле да го следат користењето телефон, е-пошта и интернет од страна на вработените. Оттука, иако се остава отворено прашањето дали следењето на телефон, е-пошта и интернет на работното место може да се смета за „неопходно во демократско општество“, во определени ситуации, во стремеж кон легитимна цел, Судот заклучи дека, во отсуство на било какво домашно право со кое се регулира следењето во односното време, попречувањето не било „согласно закон“.*

*Заклучок: повреда (едногласно).*

*Член 41 – EUR 3,000 во врска со непарична штета.*

---

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

**© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012**

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

**© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court, nor does the Court take any

responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

**© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.**

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).